

Nuvarande lydelse:

dens beläggande meddelad blifvit, att fordra dess brytande, hvilket icke vägras må, vid ansvar af embetets förlust.

Chefen för justitie-departementet
— — — — — erhållas.

12:o) I frågor om qvarstad böra, i sådant fall, Konungens befallningshafvande och vederbörande magistrater ovägerligen och vid ansvar biträda; dock må — — — inlemnad.

Föreslagen lydelse:

blifvit, att fordra dess brytande, hvilket icke vägras må, vid ansvar af embetets förlust. Chefen för justitie-departementet — — — — — erhålles.

12:o) I frågor om qvarstad böra, i sådant fall, vederbörande Konungens befallningshafvande, magistrat eller kronobetjent ovägerligen och vid ansvar biträda; dock må — — — — — inlemnad.

N:o 101.

Af herr **O. B. Olsson** i Maglehult, om *ändring i förordningen angående villkoren för tillverkning af brännvin.*

Med åberopande af de framställningar, som dels af enskilda motionärer vid flera tillfällen och dels af Kongl. Maj:t äfvensom af mig vid 1893 års riksdag blifvit gjorda om att i mer eller mindre mån hindra användandet af majs med flera utländska produkter för tillverkning af brännvin inom landet, tager jag mig äfven nu friheten att förnya min i samma ämne vid 1893 års riksdag väckta motion, helst som bevillningsutskottet då i hufvudsak tillstyrkte densamma, och utskottets hemställan blef utan diskussion af Andra Kammaren bifallen.

Oaktadt mina och andras framställningar i detta hänseende icke kunnat tillvinna sig Första Kammarens bifall, är jag likvisst af den öfvertygelsen, att en förändring af vår brännvinslagstiftning i det angifna syftet är af behofvet högeligen påkallad, såvida ej odlingen af potatis inom landet för

bränvinstillverkningen skall i hög grad, om ej helt och hållet omöjliggöras. Detta senare förhållande har en desto större vikt och betydelse för vissa delar af vårt land, hvars jord är af så mager beskaffenhet, att den icke med säkerhet kan bära andra skördar än råg och potatis. Denna sistnämnda produkt har redan fått en allt för stark konkurrent i de utländska sädeslag, majs och ris m. m., som, synnerligast hvad det förstnämnda beträffar, i icke ringa grad utgör råmaterialet till vårt lands mer än tillräckligt stora bränvinstillverkning, och såmedelst nedtrycker priset på potatisen ända derhän, att icke arbetet på dess odlande på långt när blir betaldt, och tusentals mindre jordbrukare gå sin undergång till mötes, derest Riksdagen icke beslutar en högre beskattning på bränvin, tillverkad af majs, ris, hvete och råg, krossad eller okrossad, och detta äfven användt tillsammans med potatis. Hvad pressjästfabrikationen inom vårt land beträffar, kan jag icke föreställa mig, att denna skulle lida något otillbörligt intrång genom en högre beskattning på det bränvin, som tillverkas af dessa förutnämnda ädlare produkter; ty dessa fabrikers rättigheter måste rättvisligen grunda sig på tillverkningen af pressjäst och icke på biprodukten bränvin.

Så länge konsumtionen af bränvin i vårt land är så stor som nu beklagligen är fallet, måste det utan tvifvel vara en icke ringa fördel att för tillverkningen af detta bränvin använda egna och mindre kostsamma produkter än att inköpa sådana — låt vara ädlare — från utlandet, emedan ett sådant förfaringssätt utan tvifvel skall blifva en stor nationalförlust. Under förutsättning att, som jag hoppas, Riksdagen skall finna det vara för landet fördelaktigt, att en högre skatt pålægges sådant bränvin, som tillverkas af majs m. m. samt mjöl, och således godkänner det förslag, jag här nedan framställer, läser det blifva nödvändigt, för att förminska svårigheterna vid kontrollen öfver tillverkningen, att, när bränvinstillverkaren vill utöfva sin tillverkning af nu omnämnda råämnen, sådant skall i god tid anmälas hos kontrollören på stället, hvarom föreskrift lämpligen kan lämnas i ordningsstadgan. Likaså läser det icke kunna undvikas, för att en säker kontroll skall kunna utöfvas vid tillverkningen, att under den tid majs och dylikt användas vid inmaskningen, då andra råämnen, såsom potatis m. m., samtidigt dertill användas, den förhöjda skatten i sådant fall måste drabba allt det bränvin, som deraf erhålles. På dessa skäl, äfvensom de af Kongl. Maj:t och motionärer i ämnet förut anförda, får jag värdsamligen hemställa,

att Riksdagen måtte bifalla följande förslag samt vidtaga de förändringar i gällande kongl. förordning om tillverkning af bränvin, som deraf kan blifva en följd:

För bränvin, som tillverkas af majs, ris eller andra slag af råämnen, som äro af beskaffenhet att icke inom landet allmännare alstras, samt mjöl af alla slag, skall erläggas en förhöjd tillverkningskatt af 10 öre för hvarje liter bränvin. Om med här omförmälda råämnen äfven andra slag samtidigt användas för tillverkning af bränvin, skall äfven för sådant bränvin erläggas den förhöjda skatten.

Den, som till bränvinsbränning använder råämnen anorlunda än som häröfvan blifvit stadgadt, straffes med böter från 500 kronor till 1,500 kronor, samt erlägger dessutom en särskild förhöjd tillverkningskatt med 10 öre för hvarje liter bränvin, som på detta sätt oloffigen blifvit tillverkad.

Stockholm den 26 januari 1895.

O. B. Olsson.

I motionens syfte instämma:

Ola Persson. Aug. Peterson. P. Pehrson. A. G. Gyllensvärd.
Nils Jönsson. Olof Persson. Nils Svensson. P. Truedsson.
Carl Hj. Wittsell. Sv. Arnoldsson. N. Nilsson.
